

Ölümün gerçek yüzü!

Dokuzuncu Deva

Ey Hâlık'ını tanıyan hasta! Hastalıklardaki elem ve tevahhuş ve korkmak ise hastalık bazen ölüme vesile olduğu cihetindedir. Ölüm, nazar-ı gaflet ve zahirî cihetinde dehşetli olduğundan ona vesile olabilen hastalıklar korkutuyor, telaş veriyor.

Evvela: Bil ve kat'î iman et ki: "Ecel mukadderdir, tagayyür etmez." Çok ağır hastaların başında ağlayanlar ve sıhhatleri yerinde olanlar ölmüşler, o ağır hastalar şifa bulup yaşamışlar.

Sâniyen: Ölüm, sureten görüldüğü gibi dehşetli değil. Çok risalelerde gayet kat'î, şeksiz, şüphesiz bir surette, Kur'an-ı Hakîm'in verdiği nur ile ispat etmişiz ki ehl-i iman için ölüm:

Vazife-i hayat külfetinden bir terhistir.

Hem dünya meydanındaki imtihanda, talim ve talimat olan ubudiyetten bir paydostur.

Hem öteki âleme gitmiş yüzde doksan dokuz ahbab ve akrabasına kavuşmak için bir vesiledir.

Hem hakiki vatanına ve ebedî makam-ı saadetine girmeye bir vasıtaadır.

Hem zindan-ı dünyadan bostan-ı cinana bir davettir.

Hem Hâlık-ı Rahîm'inin fazlından kendi hizmetine mukabil ahz-ı ücret etmeye bir nöbettir.

Madem ölümün mahiyeti hakikat noktasında budur; ona dehşetli bakmak değil bilakis rahmet ve saadetin bir mukaddimesi nazarıyla bakmak gerektir. Hem ehlullahın bir kısmının ölümden korkmaları, ölümün dehşetinden değildir. Belki daha fazla hayır kazanacağım diye vazife-i hayatın idamesinden kazanacakları hayrat içindir.

Evet ehl-i iman için ölüm, rahmet kapısıdır. Ehl-i dalalet için zulümat-ı ebediye kuyusudur.